

Zpravodaj 4/2006 Květen

pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2

- Velikonoční hudební setkání v Třebosicích

CHARITA - MISIE str. 2

- Podaří se nám udržet středisko pomoci misijním stanicím?

LITURGIE str. 2

- Klečení

DUCHOVNÍ HUDBA str. 3

- Občasník
- Slovo k lidovému zpěvu v době velikonoční
- Pozvánka na IV. setkání rodin pardubické farnosti

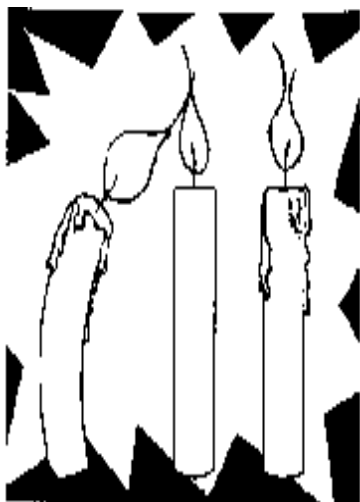
RŮŽENEC str. 4

- Tajemství světa

RŮZNÉ str. 5-7

- Dary Ducha svatého a postavy svatých
- Česká bible v průběhu staletí - výstava

KALENDÁŘ str. 8

Připomínáme si v této velikonoční době lásku, která nás přesahuje - Boží syn se obětoval za naše hříchy. Dal nám příklad lásky a chce, abychom se jí učili a ji žili.

Také současný papež Benedikt XVI. ve své první encyklice píše o křesťanské lásce, která má být dokonalejší než láska k lidem blízkým, sympatickým apod.:

„Ukazuje se tedy, že láska k bližnímu v tom smyslu, jak je hlášána v Bibli a jak ji předkládá Ježíš, je možná. Tato láska spočívá v tom, že já miluji v Bohu a s Bohem také osobu, která mi není příjemná nebo kterou dokonce neznám. To se může dít jedině na základě niterného setkání s Bohem. Pak se učím hledět na osobu toho druhého už nejen svými očima a skrze své pocity, nýbrž z hlediska Ježíše a mohu dát druhému mnohem víc než to, co je navenek nezbytné. Tady se projevuje nezbytné propojení mezi láskou k Bohu a láskou k bližnímu. Jestliže v mém životě schází kontakt s Bohem, pak mohu v tom druhém vidět jen druhého a nedokáži

v něm uznávat Boží obraz. Jestliže však ve svém životě kompletně nedbám na pozornost vůči druhému a chci být pouze „zbožný“, naplňovat své „náboženské povinnosti“, pak vysychá také vztah k Bohu. Uvedený vztah je pouze „korektní“, avšak bez lásky. Jedině má ochota vycházet v ústřety bližnímu a projevovat mu lásku činí vnímavým také vůči Bohu. Svatí, pomysleme např. na blahoslavenou sestru Terezu z Kalkaty, čerpali svou schopnost milovat bližního stále novým způsobem ze setkání s eucharistickým Pánem. Láska k Bohu a k bližnímu jsou neoddělitelné, obojí však žije z předcházející lásky Boha. Proto také platí, že se nejedná o nějaké zvenku přicházející „příkázání“, které by po nás chtělo něco nemožného, nýbrž o vnitřní zakoušení darované lásky, která kvůli své vlastní povaze musí být následně sdílena druhým. Lásky bude vždy potřeba, a to i v té nejspravedlivější společnosti. Nikdy nenastane situace, v níž by nebylo třeba lásky každého jednotlivého křesťana.“

jáhen Karel

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

VELIKONOČNÍ HUDEBNÍ SETKÁNÍ V TŘEBOSICÍCH

„**Aleluja! Z mrtvých Pán všech vstal pro nás!**“ – toto ústřední motto právě probíhající doby velikonoční bylo i hlavním motivem a myšlenkou velikonočního koncertu, který v Třebosicích uspořádali mladí muzikanti klášterní scholy z kostela Zvěstování Panny Marie. Několik desítek posluchačů se tak mohlo „ponořit“ do velikonočního poselství v podobě sborové tvorby barokních mistrů, zpěvů z Taizé i moderních křesťanských písní. Nechyběla ani hudební vzpomínka na poslední večeri, modlitbu v Getsemanech, připomínka ročního výročí smrti Jana Pavla II. v podobě poutní písně „Madona“ - to vše „kořeněno“ jihoafrickými spirituály i písní v lehce gotickém hávu. Provedením skladby „Anděl Páně sestoupil s nebe“

koncert obohatily i tamější chrámové zpěvačky, čímž dokázaly, že i v dnešní době je aktivní hudební činnost ve venkovských farnostech stále aktuální záležitostí.

Díky patří samozřejmě všem pořadatelům - obci, farnosti, charitě a dalším - kteří společnými silami zajistili jak organizaci vlastního koncertu, tak i společné přátelské posezení po něm v prostorách bývalé školy. Vzájemná symbióza, jež po celou dobu mezi publikem a mladými muzikanty panovala, dává tušit, že by se i velikonoční koncerty (vedle těch vánočních) mohly stát kulturní tradicí Třebosic a širokého okolí.

Martin Beran, dirigent

CHARITA - MISIE

PODAŘÍ SE NÁM UDRŽET STŘEDISKO POMOCI MISIJNÍM STANICÍM?

Středisko pomoci misijním stanicím funguje za vzorné spolupráce dobrovolných pracovníků zejména z řad lidí důchodového věku prakticky od začátku působení Charity v Pardubicích. V minulém roce z důvodu nevyhovujících prostor a velkého pracovního vytížení vedoucí střediska, která tuto činnost řadu let vykonávala, muselo výrazně omezit svou činnost.

Prosíme vás o pomoc. Hledáme dobrovolníka, který by se ujal funkce vedoucího tohoto střediska. Nové zázemí pro tuto činnost je zajištěno ve víceúčelovém charitním zařízení v Třebosicích.

Zde je dostatek vhodného prostoru pro tuto prospěšnou práci. Jediným problémem je doprava do tohoto místa (6 km od Pardubic). Tuto překážku je však možné řešit po domluvě zajištěním dopravy z naší strany.

Pokud by se našel někdo, kdo by se chtěl věnovat pomoci misijním stanicím a vedení střediska, ať se hlásí na tel. čísla 466 33 50 26 nebo 777 73 60 35, kde mu budou podány další informace o této charitativní činnosti.

Za Oblastní charitu Pardubice Karel Tajovský

LITURGIE

KLEČENÍ

Copak činí člověk, když zpyšní? Vypíná se, zdvihá hlavu a ramena i celou postavu. Všechno na něm říká: „Já jsem větší než ty! Já jsem více než ty!“ Je-li však někdo pokorné mysli, cítí se malým, tu sklání hlavu a jeho postava se shýbá. „Ponižujte se.“ A to tím hlouběji, čím větší je ten, kdo před ním stojí; čím méně platí sám u sebe.

Kdy však to cítíme zřetelněji, jak jsme malí, než když stojíme před Bohem? Veliký Bůh, který byl včera jako dnes a stejně i za sto a za tisíc let! Který naplňuje světnici i celé město, širý svět i nezměrné hvězdné nebe, a všechno je před ním jako prášek. Svatý Bůh, čistý, spravedlivý a nekonečné výsosti... Jak je veliký... A já jak malý! Tak malý, že se s ním nemohu vůbec srovnávat; že nejsem před ním zhola nic. A to člověku při-

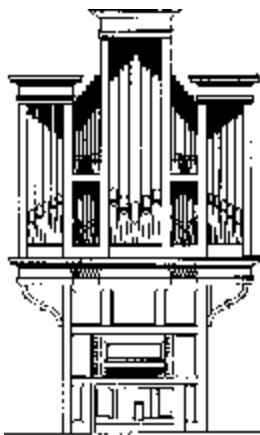
jde samo sebou, že před ním nesmí stát pyšně. „Zkrotl“. Chtěl by svou postavu snížit, aby tu tak opovážlivě nestál - a hle, již je polovice její výšky obětována: člověk klečí. A nestačí-li to jeho srdci, může se ještě sklonit. a skloněná postava praví: „Ty jsi veliký Bůh, já však nejsem nic!“

Klekáš-li, ať to není chvatný, prázdný úkon. Vdechni mu duši! Duši klečení však je, aby také uvnitř srdce se před Bohem sklánělo v hluboké úctě a bázni. Když přicházíš do kostela nebo z něho vycházíš nebo jdeš kolem oltáře, poklekni hluboce, zvolna a spolu celé tvé srdce, a ať přitom řekne: „Můj veliký Bože...!“

To je potom pokora, a je to pravda, a pokaždé to prospěje tvé duši.

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č. 32

KAPITOLY Z HISTORIE CHRÁMOVÉ HUDBY 4. ČÁST – VARHANY A VARHANNÍ HRA (14)

Dnes pokračujeme kapitolou o Francii v období po francouzské revoluci. Tato doba, potažmo osvícenství, nepřinesly varhanám nic dobrého. Spolu s útlumem vlivu církve byly často nenávratně zničeny i nástroje v chrámech. Také se velmi proměnil hudební svět – hudební sloh přešel mezitím přes klasicismus k rannému romantismu, kdy skladatelé

věnovali varhanám poměrně málo pozornosti. Současně s rozvojem romantické hudby se pak vynořila osobnost varhanáře A. Cavaillé – Colla (1811-1899), který je tvůrcem tzv. symfonických varhan a naprosto osobitého stylu varhanářského řemesla, zvláště pak tvorbou dispozic varhan. Ovlivnil zásadně nejen celé 19. stol., ale svým technickým novátorstvím nadlouho i vývoj stavby královského nástroje. Nejproslulejší nástroje postavil v Paříži u St. Denis, St. Sulpice a v Notre Dame. S jeho dílem se ale můžeme setkat i v Belgii, Španělsku, Anglii, Jižní i Severní Americe, Číně i v koncertním sále moskevské konzervatoře. Bohužel již nedošlo k realizaci varhan pro chrám sv. Petra ve Vatikánu. Cavaillé-Coll zažil také zničení varhan v chrámu St. Trinité

během povstání Pařížské Komuny (1871) a pomáhal v uplatnění nejvýznamnějším varhaníkům C. Franckovi a Ch. M. Widorovi. Tím jsme se přenesli mezi velkou plejádu osobností francouzských varhaníků, mistrů improvizace a skladatelů 19. století. První z nich C. Franck, jako dlouholetý profesor pařížské konzervatoře navázal na dílo svých předchůdců, věhlasných virtuosů a pedagogů – A. F. Boëlyho a F. Benoista. Jeho dílo není příliš rozsáhlé, ale dvanáct vrcholných skladeb (např. Chorály E dur, h moll, a moll, Grande pièce symphonique, Pièce héroïque, Cantabile atd.) patří ke skvostům světové hudby, především díky novému progresivnímu stylu spojení duchovního rázu hudby s virtuositou, a také proto, že Franck psal svá díla přímo „na míru“ varhanám u sv. Clotildy, kde působil přes 30 let. Tím jsou jeho kompoziční a interpretační záměry zřejmé až do dnešní doby. C. Franck byl také průkopníkem varhanní improvizace a o jeho koncertních improvizacích (často i na témata významných současníků např. Berlioze či Bizeta při inauguraci koncertních varhan v síni Trocadère), mluvili pamětníci v superlativech. Jisté je, že založil linii, která se vine francouzskou i světovou varhanní hudbou po celé 19. i 20. století.

(Pokračování příště)

Mgr. Jiří Kuchválek, regenschori

SLOVO K LIDOVÉMU ZPĚVU V DOBĚ VELIKONOČNÍ.

V Kancionále máme v poměru k délce tohoto období méně písní, a tak se letos pokusíme nácvikem oživit píseň č.410, která se již dříve zpívala a nově bychom měli cvičit alespoň jednu z těchto písní – 411 a 413. Každá má trochu jiný charakter a zvláště zpěv starofrancouzské písně Alleluja z 15.stol. (411) bude jistě přínosem. Kromě těchto písní bychom podle možností mohli cvičit písně z Dodatku pro královéhradeckou diecézi - č.893 a 894 ke sv. Vojtěchu a sv. Anežce.

Malá anonce závěrem – **v neděli 28. května 2006 v 17 hodin** se uskuteční v kostele sv.Bartoloměje koncert duchovní hudby, zkomponované na texty Písma svatého. Zazní skladby J.K.Vodňanského, W.A.Mozarta, A.Dvořáka, J.Strejce, P.Ebena a dalších autorů.Účinkuje Chrámový sbor kůru sv.Bartoloměje a sólisté. Upřímně Vás zveme.

Mgr. Jiří Kuchválek, regenschori

Zveme vás na

IV. SETKÁNÍ RODIN PARDUBICKÉ FARNOSTI A DĚTSKÝ DEN,

které se budou konat
v sobotu 10. června od 9:00 hod.
v Salesiánském středisku.

S přednáškou na téma
„Manželství jako duchovní boj“
vystoupí psychoterapeut Jiří Černý.

Odpoledne vystoupí hudební skupina
„Ztracená kapela“.

Všechny vás srdečně zveme.

Podrobnosti budou uvedeny
na samostatných plakátech.

TAJEMSTVÍ SVĚTLA

Svatý otec se ve svém apoštolském listu "Rosarium Virginis Mariae" (Růženec Panny Marie), který byl dne 16.10.2002 v poledne zveřejněn ve Vatikánu, věnuje především modlitbě růžence a významu této modlitby v životě současné církve.

Zvláště se doporučuje modlit se růženec "Tajemství světla" o nedělích a svátcích. **Nová tajemství připomínají následující události z období Kristova veřejného působení:**

1. Kristův křest v Jordánu (Mt 3,13-17)

Tu přišel Ježíš z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on mu bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty jdeš ke mně?“ Ježíš mu odpověděl: „Připusť to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá.“ Tu mu již Jan nebránil. Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“

2. Kristův zázrak v Káně Galilejské (J 2,1-12)

Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka; na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: „Už nemají víno.“ Ježíš jí řekl: „Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina.“ Matka řekla služebníkům: „Udělejte, cokoli vám nařídí.“ Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: „Naplněte ty nádoby vodou!“ I naplnili je až po okraj. Pak jim přikázal: „Teď z nich naberte a doneste správci hostiny!“ Učinili tak. Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno - nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli - zavolal si ženicha a řekl mu: „Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“ Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili. Potom

odešel Ježíš, jeho matka, bratři i učedníci do Kafarnaum a zůstali tam několik dní.

3. Kristovo hlásání Božího království a výzvy k obrácení (Mk 1,15)

Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.“

4. Proměnění Krista na hoře (Lk 9,28-36)

Za týden po této rozmluvě vzal Ježíš s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil na horu, aby se modlil. A když se modlil, nabyla jeho tvář nového vzhledu a jeho roucho bělostně zářilo. A hle, rozmlouvali s ním dva muži - byli to Mojžíš a Eliáš; zjevili se v slávě a mluvili o cestě, kterou měl dokonat v Jeruzalémě. Petra a jeho druhy obestřel těžký spánek. Když se probrali, spatřili jeho slávu i ty dva muže, kteří byli s ním. V tom se ti muži začali od něho vzdalovat; Petr mu řekl: „Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl, co mluví. Než to dopověděl, přišel oblak a zastínil je. Když se ocitli v oblaku, zmocnila se jich bázeň. A z oblaku se ozval hlas: „Toto jest můj vyvolený Syn, toho poslouvejte.“ Když se hlas ozval, byl už Ježíš sám.

Oni umkli a nikomu tehdy neřekli nic o tom, co viděli.

5. Ustanovení eucharistie, jako svátostného vyjádření Kristovy velikonoční oběti (Mt 26,26-28)

Když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal, lámal a dával učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte, toto jest mé tělo.“ Pak vzal i kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něho všichni. Neboť toto jest má krev, která zpečetěje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů.“

Ustanovením nových růžencových tajemství tak papež Jan Pavel II. navázal na jednoho ze svých předchůdců, Pia V., který v roce 1569 ustanovil dodnes běžně užívanou formu modlitby růžence, která se zaměřuje na 15 příběhů (tajemství) z Kristova a Mariina života.

DARY DUCHA SVATÉHO A POSTAVY SVATÝCH (ČASOPIS DUHA 5/93)

ŽÍT V DUCHU MOUDROSTI

Sv. Benedikt z Nursie, 11. července

Ačkoliv se hodně zdržoval v samotě, znalo tohoto světce hodně lidí. Tak se jednou stalo, že ho celé společenství mnichů prosilo, aby se stal jejich představeným. Benedikt ale měl obavy: "Vy to se mnou asi dlouho nevydržíte. Určitě jsem na vás moc přísný." Když ho ale přesto nutili, nakonec jim vyhověl.

Netrvalo dlouho, a mnichům se to, co po nich Benedikt požadoval, zdálo skutečně příliš náročné. Ale místo, aby si s ním o tom promluvili, přemýšleli, jak by se ho zbavili. Jeden z nich přišel na nápad, že mu do poháru nasypou jed. Když se v poledne sešli bratři k společnému obědu, modlil se Benedikt – jako obvykle – modlitbu před jídlem. V tom okamžiku praskl pohár s jedem. Tu světec poznal, že ho chtěli otrávit. Smutně řekl svým bratrům: „Ted' si musíte najít jiného opata, který by se k vám hodil. Mě už v žádném případě mít nemůžete.“ Opustil společenství, aby mohl žít opět sám.

*Bože, dej mi trochu svého Ducha moudrosti,
abych rozpoznal, kde mám ustoupit a kde mám
plnit svůj úkol.*

ŽÍT V DUCHU ROZUMU

Sv. Markéta

Markétin otec byl pohanský kněz, který často vyrážel s muži svého kmene, když válčili se sousedními národy nebo přepadali a olupovali putující obchodníky. O Markétu se tehdy starala služebná, která ji také vychovávala. Služebná byla ale křesťanka. Tak se stalo, že Markéta poznala víru v Ježíše Krista a konečně v patnácti letech byla pokřtěna a biřmována. To vše ale zůstalo otci utajeno.

Jednoho dne se ale otec dozvěděl Markétino tajemství, a i když až dosud své jediné dítě velmi miloval, začal je nyní z hloubi srdce nenávidět. Vlastníma rukama Markétu spoutal a přivedl před soudce. Soudce řekl: "Jen se podívej, Markéto, do jaké situace jsi svého otce přivedla. Je knězem našeho kmene, všichni si ho velmi váží a ctí jej. Jak teď vypadá s dcerou, která odpadla od naší víry v bohy a dala se ke křesťanskému Bohu! Cožpak nemáš ani trochu soucitu se svým otcem?" Markéta ale řekla: „Zůstanu věrná Pánu

Ježíši Kristu, i kdybych měla pro to umřít!“ Tu ji nechal soudce mučit katovými pacholky. Ale i když ubohou dívku pálili ohněm po celém těle – Markéta zůstala pevná. Nakonec jí kat sřal hlavu mečem.

*Bože, dej mi trochu svého Ducha rozumu, abych
poznal, co ode mne chceš a kdo to se mnou
myslí dobře.*

ŽÍT V DUCHU RADY

Sv. Jan Bosco, 31. ledna

Faráře Dona Bosca milovali a ctili všichni uličníci v Turíně. U něho se nikdy nenudili. Uměl kouzlit, skákat na cválajícího koně, tančit na laně a polykat oheň. Kromě toho byl jediný, kdo měl rád uličníky. Nikde jinde je totiž netrpěli a policie je přímo pronásledovala. „Jsou to ničemové,“ říkali uhlazení lidé, „vyžeňte je!“ Ale Don Bosco tyto děti shromáždil, dal jim domov, kde směly bydlet a kde dostávaly najíst. Radoval se s nimi, vyprávěl jim o Bohu a staral se o to, aby se každý vyučil nějakému povolání.

Když byl Don Bosco sám ještě mladý, žil chudě a musel brát ty nejtěžší práce, aby mohl studovat. Potom se naučil cizí jazyky, psal knihy a články do časopisů a s mnoha pomocníky, kteří se jmenují Salesiáni, budoval v mnoha zemích domy a školy pro kluky a děvčata, kteří jsou v nouzi.

*Bože dej mi trochu Ducha rady, abych pomáhal
těm, kteří to potřebují a ptají se mne na radu.*

ŽÍT V DUCHU SÍLY

Sv. Hildegarda z Bingen

Tato světice byla velmi nesmělá a často těžce nemocná. Svoji sílu jí dal sám Ježíš, který se s ní často setkával. Ve svém klášteře působila Hildegarda jako abatyše, jako lékařka a umělkyně. Vydávala se často na cesty, aby zakládala kláštery a kázala.

Jednoho dne seděla Hildegarda na zahradě. Tu uviděla mladého muže, který se z posledních sil vláčel ke klášteru. Prosil Hildegardu, aby ho pohřbila na klášterním hřbitově. Muž mohl mluvit

(Pokračování na stránce 6)

(Pokračování ze stránky 5)

už jen s velkými potížemi, ale Hildegarda přesto vyrozuměla, že cizinec je šlechtic, který byl vyloučen z církve. Udělal ale pokání a lituje svých chyb. Cizinec zemřel, ještě než vstoupil do domu. Hildegarda měla s cizincem soucit a nechala jej pohřbit na klášterním hřbitově. Tím si ale zneprátelila arcibiskupa. Zakázal klášternímu společenství slavit mši svatou a chórové modlitby, dokud nebude mrtvý opět vykopán. Hildegarda se požadavkům arcibiskupa postavila, protože byla přesvědčena, že v očích Božích jednala správně.

Bože, dej mi trochu Ducha síly, abych se odvážil - i proti názoru ostatních - stát při tobě.

ŽÍT V DUCHU VĚDĚNÍ

Sv. Tomáš Akvinský 28. ledna

Svatý Tomáš přišel jako žák do benediktinského kláštera Monte Casino a jeho rodiče si velmi přáli, aby se tam jednou stal opatem. Tomáš ale poznal dominikánský řád a vstoupil do něho. V Paříži se setkal s jedním učeným mužem, kterého si velmi vážil, se svatým Albertem Velikým. U něho se jeho bystrý rozum formoval nejlépe. Protože Tomáš hodně mlčel, posmívali se mu jeho spolužáci, že je „němý vůl“. Svátý Albert ale na to řekl: „Tento němý vůl bude jednou tak hlasitě bučet, že ho uslyší celý svět.“ A tak to také bylo. Svátý Tomáš byl jedním z největších učenců, kteří kdy žili. Přitom zůstal hluboce zbožný. Obzvlášť miloval Ježíše ve sva-tostánku. Na toto tajemství eucharistie napsal mnoho krásných hymnů, které zpíváme ještě dnes při slavnosti Těla a krve Páně.

Bože, dej mi trochu Ducha vědění, abych se dobře učil a své znalosti abych používal pro radost a užitek ostatních.

ŽÍT V DUCHU ZBOŽNOSTI

Sv. Scholastika z Nursie, 10. února

Svatá Scholastika byla sestra svatého Bene-

dikta. Jednou za rok se sourozenci navštěvovali. Strávili krásné chvíle v duchovním rozhovoru a ve společné modlitbě. Při jednom takovém setkání cítila Scholastika, že dnes vidí svého bratra naposledy. Prosila ho tedy: „Prosím tě, nevracej se dneska do kláštera, ale zůstaň u mne přes noc!“ Mniši ovšem nesmějí zůstat přes noc mimo klášter. Scholastika si myslela: „Když tu bratr nemůže zůstat, musí pomoci Bůh, abychom se nemuseli rozloučit.“

A prosila Boha o pomoc. Tu se přihnala strašná bouře. Zdvihl se silný vítr a začalo prudce a silně pršet. Tak bylo nemožné, aby při takovém počasí někdo opustil dům. Sourozenci zůstali spolu celou noc a hovořili o nebi. Tři dny po této návštěvě Scholastika zemřela.

Bože, dej mi trochu Ducha zbožnosti, abych se modlil za druhé a ve všech věcech, i v těch nejmenších, ti důvěřoval.

ŽÍT V DUCHU BÁZNĚ BOŽÍ

Sv. František z Assisi 4. října

Jednou přišel František do města Gubbio. Lidé si mu naříkali: "Zlý vlk stále napadá naše stáda ovcí a koz. Ano, před nedávnem dokonce napadl děti a jednoho mladého pastevce těžce zranil." František, v ruce dřevěný kříž, odešel do lesa, kde žil vlk. Slyšel už to strašné zvíře vrčet. "Pojd', bratře vlku!" volal na něho František, "poslechni mě a už lidem a stádům z Gubbia neublížuj! Chci zjednat mír mezi tebou a lidmi. Postarám se o to, aby ti každý den přinesli na kraj lesa potravu. Ale prosím tě, vlku, netrhej už ovce ani kozy!" A - tak vyprávějí lidé z Gubbia - pak si vlk lehl jako

ochočený pejsek k nohám svatého Františka, vrtěl ocasem a olizoval mu ruku. Od té doby vlk nenapadl zvířata ani lidi. Lidé z Gubbia ho až do jeho smrti krmili a hýčkali.

Bože, dej mi trochu Ducha bázně Boží, abych s tím, co jsi stvořil, i když se to zdá zlé, zacházel dobře a abych nic lehkomylně neničil.

RŮZNÉ

Pozvánka na výstavu

ČESKÁ BIBLE V PRŮBĚHU STALETÍ

15. 5. – 15. 6. 2006 PARDUBICE

Východočeské muzeum v Pardubicích

Slavnostní zahájení výstavy se koná v pondělí 15. května 2006 v 16:00 hodin
v rytířském sále Východočeského muzea v Pardubicích.

Výstava bude otevřena **denně** mimo pondělí
od 10.00 do 18.00 hodin.

Výstavu uvede: PhDr. František Šebek, Alena M. Kubíčková
Úvodní slovo: kard. Miloslav Vlk a Mons. Dominik Duka OP

Hudební vystoupení: komorní sbor Chorus Minor, Pardubice

Vaše účast bude zvláště vítaná, vernisáž je otevřena každému.

Záštitu nad výstavou převzali: ministr zahraničních věcí ČR, JUDr. Cyril Svoboda; kardinál Miloslav Vlk, arcibiskup pražský a primas český; Ministerstvo kultury ČR; Mons. Dominik Duka, biskup královéhradecký; Ing. Roman Línek, 1. náměstek hejtmana Pardubického kraje, Ing. Jiří Střítežský, primátor Města Pardubice.

Výstava připomíná dobu prvních cyrilometodějských překladů biblických textů do jazyka moravských Slovanů, dále rukopisné bible, tištěné rovněž i současné digitální formy vydávání Bible a jejich překladů.

Výstava obsahuje také cca 100 exponátů, počítá s ukázkou vzácných digitalizovaných iluminovaných rukopisů z XV. století, moderní překlady Bible a nové biblické multimediální programy. Návštěvníci výstavy mohou současně shlédnout videofilm *Objevujeme Bibli*.

Výstava se koná k diecéznímu roku Písma svatého.

Doprovodný program:

Mezinárodní projekt: Ručně psaná bible

Obrazy a kresby inspirované Biblií: Jaroslav Šerých, Boris Jirků, Jan Kristofori, Marie Plotěná, Karel Rechlík, Jiří Šindler, Aleš Lamr, Václav Lamr, Libor Pešek, Ivan Bukovský

Výtvarná soutěž Bible očima dětí a mládeže

Vzdělávací přednáška a koncerty:

28. května v 17:00 v kostele sv. Bartoloměje, **Koncert duchovní hudby** - účinkuje Chrámový sbor kůru sv. Bartoloměje a jeho sólisté pod vedením prof. Jiřího Kuchvála

1. června v 18:00 v přednáškovém sále Východočeského muzea na zámku, **Vznik evangelií** - přednáška **Prof. Petra Pokorného**, ředitele Institutu biblických studií.

10. června v 19:00 v Rytířském sále zámku, **Koncert skupiny Oboroh** „Spatřujeme Světlo“

Autoři panelové části výstavy – ekumenická spolupráce:

Eliška Zapletalová, Pavel Jun, Pavel Tobek, Alena M. Kubíčková
(členové České křesťanské akademie)

Mediální partneři výstavy: Český rozhlas Pardubice a Rádio Proglas

Výstava byla poprvé otevřena v r. 2002 v Senátu Parlamentu ČR, za účasti předsedy senátu Petra Pitharta a pod patronátem senátora Jaroslava Šuly.

Ředitelka projektu Alena M. Kubíčková

Spolupořadatelé výstavy jsou vedle Východočeského muzea Pardubice a Společnosti přátel české Bible, o.s. Rachamím, Biskupství královéhradecké a Římskokatolická farnost Pardubice.

- mz -

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Út	Mariánský večer	kostel sv. Jana	18:30 hod.
	Adorace (trvá přibližně 1 hodinu)	kostel sv. Jana	19 - 20 hod.
St	Cvičení maminek s dětmi	salesiánské středisko	9:15 hod.
Čt	Společenství mládeže	fara (sál)	19:00 hod.
Pá	Ministrantské schůzky	fara	14:30 hod.
	Biblická hodina	fara	19:00 hod.

DALŠÍ AKCE

Po	1. 5.	Vzpomínkový den na S. M. Elišku Pretschnerovou	Slatiňany	10:00 hod.
St	3. 5.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	16:00 - 18:00
Čt	4. 5.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje kostel sv. Jana	8:00 - 16:00 16:00 - 18:00
		Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Pá	5. 5.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	16:00 - 18:00
So	6. 5.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
Ne	7. 5.	Sbírka na bohoslovce		
St	10. 5.	Seniorklub	fara	14:30 hod.
Pá	12. 5.	Latinská mše sv.	kostel sv. Bartoloměje	18:00 hod.
So	13. 5.	Diecézní setkání dětí s biskupem	Hradec Králové	
Ne	14. 5.	Den matek		
Po	15. 5.	Vernisáž putovní výstavy „Česká Bible v průběhu staletí“	zámek - rytířský sál	16:00 hod.
Út	16. 5.	Svátek sv. Jana Nepomuckého		
St	17. 5.	Pastorační rada	fara	19:00 hod.
Čt	18. 5.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Pá	19. 5.	Diecézní setkání ministrantů a ministrantek	Skuteč a Slatiňany	
Ne	21. 5.			
So	20. 5.	Víkendové setkání dětí před prvním sv. přijímáním	Hoješín	
Ne	21. 5.			
Po	22. 5.	Kněžský den v Litomyšli - zavřená kancelář		
Čt	25. 5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně	klášterní kostel	16:00 hod.
So	27. 5.	Svatost smíření před prvním sv. přijímáním	sv. Bartoloměj	9:00 hod.
Ne	28. 5.	První sv. přijímání dětí (mše sv. v klášterním kostele v 10:00 hod. nebude)	kostel sv. Bartoloměje	10:30 hod.

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 19. května, příští číslo vyjde 28. května 2006

PRO ZASMÁNÍ

Po kázání přijde k faráři kostelník a s autoritou školníkům a kostelníkům vlastní ho kárá: „Dneska jste to kázání nějak odflákl, pane faráři. Dokonce i já jsem mu rozuměl!“

Zpravodaj

Pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava
Vydává Řemkolomský ústřední úřad v Pardubicích

Farní zpravodaj - nápady, návrhy, reakce
Antonín Forbelský, Kostelní 92, Pardubice 530 02
forbelsky@centrum.cz , www.farnost-pardubice.cz